

Дамян Дамянов

Прахосникът прахосва
щедро

Праhosникът праhosва щедро.
Скъперникът скъпи на едно.
И самохвалкото на дребно
Раздава свойто непотребно.
Какво да кажа аз пък, който
Във своя си ламтеж безумен
Пестях и пръсках само свойто,
А пък туй „мое“ бяха думи?
И ща – не ща, и тях превърнах
(какво да правя!) – във имане.
Не ща светът да ми ги върне!
Халал да му са! Бях добър, но
Една за мен дано остане!

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8070>]